

یک‌شنبه ۲۸ شهریور ۱۴۰۰
۱۲ صفرالحرام ۱۴۴۳/ ۱۹ سپتامبر ۲۰۲۱
شماره ۳۲۸۳ / ۸ صفحه

متن میثاق‌نامه روزنامه‌نگاری در سایت روزنامه موجود است

اخبار

شهرام مکرری مطرح کرد؛

سینمای تجربی از خطر حاکمیت

مخاطب بر سینمای کاهد

نشست «برخط فرضی» انجمن سینمای جوانان ایران با حضور شهرام مکرری و اجرا و کارشناسی تی یام یابنده به موضوع «فرم و چرایی ساختن فیلم تجربی» اختصاص یافت.

مکرری در ابتدای این نشست گفت: علاقه من به سینما مثل بسیاری از هنرمندان دیگر به آثار کلاسیک بازمی‌گردد و از طریق تماشای فیلم به سینما جذب شدم و جزو دسته افرادی نبودم که برای بیان ایده‌ها و نقطه‌نظرانشان به مدیوم سینما وارد شده‌اند. این دسته اگر فیلم نسازند، نقاشی می‌کشند یا شعر و کتاب می‌نویسند اما من که جز دسته اول هستم، هیچ ایده و تصویری ندارم که در صورت فیلم ساختن چه کار دیگری می‌توانم انجام دهم. این کارگردان ادامه داد: علاقه جدی من به سینماگر شدن به دوران «پست مدرنیسم» سینما باز می‌گردد و جریاناتی مانند آزاد شدن ویدیو در ایران و تماشای حجم زیادی از آثار سینمایی نیز باعث این علاقه‌مندی شد تا دستور زبان سینما را بیاموزم. مسیری را که انتخاب و دنبال کردم، در دانشگاه نیز ادامه دادم.

مکرری گفت: امروز از دوران «پساپست‌مدرنیسم» حرف می‌زنیم و برای آموزش سینمای کلاسیک باید به مطالعه تاریخ سینمای دنیا بپردازیم. اما یکی از مفاهیمی که این روزها در هنر با آن مواجه هستیم مقوله بی تاریخ بودن هنر و سینما است. در این عصر، ابتدا به یک اندیشه فکر می‌کنیم و بعد به جست‌وجوی قواعد آن تئوری در تاریخ می‌پردازیم و در حوزه مورد نیاز خودمان دانش و آگاهی‌مان را افزایش می‌دهیم.

حاکمیت مخاطب در هنر، آن را به واهمه می‌اندازد. این کارگردان بیان کرد: به‌یاد داشته باشیم قبل از اینکه یک مکس، بیانگر یک مفهوم باشد، کاذبی است که شما ترکیب رنگ و نور را در آن می‌بینید. این تلقی بیانگر مفهوم فرم در سینما است و در زبان فیلم مورد توجه قرار می‌گیرد. پس وقتی راجعه به مفهومی چون «فرمالیسم» صحبت می‌کنیم باید برای مختصات مبدا تعریفمان توضیح ارائه دهیم. این درست است که همه آثار سینمایی، فرم مخصوص به خود را دارند اما زمانی که درباره مفهوم «فرمالیسم» صحبت می‌کنیم، مرجع صحبتمان به جریانی هنری در جواب «امپرسیونیسم انتزاعی» است.

مکرری تصریح کرد: مفهومی داریم به اسم «زامی‌گری در فرمالیسم» این مفهوم یعنی وقتی ایده‌ای برای اولین بار استفاده می‌شود، می‌توان از آن به عنوان یک فرم شورش‌گر یاد کرد. اما کسانی که بعدها دوباره از آن فرمی که قرار بود در مقابل جریان قرار بگیرد، استفاده می‌کنند، آن فرم را به بخشی از بازار تبدیل می‌کنند و مثل زامی‌تغییر می‌کنند. از این رو حاکمیت مخاطب در هنر، می‌تواند اتفاق ترسناکی باشد و من را به واهمه می‌اندازد.

کارگردان «ماهی و گریه» در بخش دیگری از صحبت خود تصریح کرد: در حالت معمول ما فیلم را یک وضعیت سه‌گانه بررسی می‌کنیم که لایه اول در سینمای داستانی خود ماجرا و قصه و لایه دوم، خلق حس برای قصه است. در لایه سوم نیز به قصه، ساختار می‌بخشیم. باید ببینیم می‌شود با اصل تفکیک‌پذیری، این لایه‌ها را از هم تفکیک و یا حتی آن‌ها را جابه‌جا و یا یکی از آن‌ها را حذف کرد. این ماجرا در ذهن من جرقه‌ای را ایجاد کرد که با این لایه‌ها بازی کنم و این تفکیک‌پذیری سینمای تجربی را رقم می‌زند.

مکرری بیان کرد: به اعتقاد من، ساختن فیلم تجربی به صورت کلی به سینما کمک می‌کند. چراکه این ایده را با خود به همراه دارد که دست از ترسیدن برداریم. وقتی یاد می‌گیریم از ترس دست بکشیم، مسیر برای خلاقیت و اتفاقات جذاب باز می‌شود. ما همواره این چالش را داریم که چطور اثری علمه‌پسند داشته باشیم که توجه منتقدان و هنرمندان را نیز برانگیزاند. به نظر این ایده، کمی محافظه‌کارانه است.

سومین همایش مطالعات

فیلم کوتاه تهران به دبیری سعید

پوراسماعیلی و دبیری علمی احمد

السی ۴۴ از ۱۴۰۰ در بخش‌های

مقاتلات پژوهشی، جشنواره آزاد و

ترجمه با محوریت سینمای تجربی

برگزار می‌شود.

روزنامه فرهنگی، هنری، ورزشی، اجتماعی صبح کشور
صاحب امتیاز و مدیرمسئول:
غلامحسین شعبانی
نشانی: میدان انقلاب – خیابان جمائزاده‌شمالی
پلاک ۳۶۰ واحد ۵

پست الکترونیکی:
info@emtiazdaily.ir
تلفن: ۶۶۵۹۱۸۰۹

آگهی دولتی: ۶۶۵۱۷۷۶۴ – آگهی شهرستان ها: ۶۶۶۵۰۰۹۹

لینوگرافی و چاپ: ریحان

WWW.EMTIAZDAILY.IR

نخستین سمپوزیوم مجسمه‌سازی گل گهر به کار خود پایان داد

بزودی سیرجان به قطب مجسمه سازی کشور بدل شود. او همچنین از راه اندازی هنرستان هنرهای زیبا درسیرجان و بم در مهرماه سال جاری خبر داد.

در این مراسم محمد رضا علیزاده پیام معاون هنری وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی را قرائت شد.

در بخشی از این پیام آمده است:«سمپوزیوم مجسمه سازی گل گهر سیرجان با برنامه ریزی و در ارتباط و همکاری هنرمندان، شهروندان و بخش اقتصادی و صنعتی می تواند مقدمه ای برای تحول فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی سیرجان با تمرکز بر هنر باشد و وجوه فرهنگی و هنری سیرجان که بر جنبه های اجتماعی و اقتصادی نیز موثر است، بیش از گذشته تقویت شود. این سمپوزیوم در نخستین دوره با مشارکت هنرمندان حرفه ای در هیات انتخاب و تولید آثار، نویدبخش ادامه فرایندی فرهنگی و هنری در جان سیرجان است.

از حامیان و هنرمندان نخستین سمپوزیوم مجسمه سازی گل گهر سیرجان قدردانی می کنم و برای هنرمندان و فعالان هنر سلامتی و موفقیت را آرزو دارم.»

حجت نجمی‌یا مدیر مجتمع گل گهر نیز در این مراسم گفت: حمایت های همیشگی مهندس مدیرعامل شرکت در تحقق مسئولیت‌های اجتماعی و برگزاری این رویدادها نشان دهنده نگاه عمیق مجموعه گل گهر به فرهنگ و هنر است و در پنج ماهی که کلید برگزاری سمپوزیوم مجسمه سازی در سیرجان زده، مجموعه گل گهر حمایت همه جانبه خود را معطوف به این رویداد کرد که همین جا باید از مدیران این مجموعه و هنرمندانی که در برگزاری این رویداد سهم داشتند قدردانی کنم.

به گفته نجمی نیا، سمپوزیوم مجسمه سازی گل گهر در نخستین گام آن قدر حرفه ای و خوب برگزار شد که می‌تواند تنها به اتکا برگزاری این رویداد مدعی شد سیرجان توانایی این را دارد که در آینده بسیار نزدیک پرچم دار فرهنگ و هنر در جنوب شرق کشور باشد.

حمید شانس از هنرمندان پیشکسوت مجسمه‌سازی، داور و عضو شورای سیاستگذاری یکی دیگر از سخنرانان مراسم اختتامیه بود که در سخنانش به ابعاد لزوم برگزاری چنین رویدادهای هنری و به ویژه برگزاری این رویداد بزرگ هنری در سیرجان پرداخت.

در پایان مراسم از هفده هنرمند، دستیاران، ستاد اجرایی و مدیران شرکت گل‌گهر که در سمپوزیوم همکاری داشتند، تجلیل شد.

سید مجتبی موسوی مدیر هنری سمپوزیوم مجسمه‌سازی گل‌گهر که در کارنامه خود سابقه برگزاری ۱۶ سمپوزیوم بزرگ را دارد گفت: با این من نیز فرزند خطه کویر هستم اما تاپیش از سفر به سیرجان تصور نمی‌نمی‌کردم این شهر از قابلیت‌های خوبی برای برگزاری سمپوزیوم مجسمه‌سازی برخوردار است.

به گفته او، مردمان سیرجان بسیار دغدغه‌مند و اهل فرهنگ و هنر هستند و سمپوزیوم مجسمه سازی با اقبال خوبی از سوی اهالی سیرجان و هنرمندان سراسر کشور روبرو شد. او افزود: از زمانی که نخستین بار برای گفت‌وگو در خصوص برگزاری سمپوزیوم مجسمه‌سازی به سیرجان سفر کردم تا برگزاری این رویداد تنها ۵ ماه زمان برد و این موضوع ناشی از درایت و همراهی مدیران و همکاران شرکت گل‌گهر و گروه سیاستگذاری این رویداد بود.

موسوی ادامه داد: پس از انتشار فراخوان سمپوزیوم در ۲۷ خردادماه ۱۸۴ طرح از ۱۰۳ هنرمند به دبیرخانه این رویداد رسید که این آمار بسیار امیدوار کننده است و پس از داوری ۱۷ طرح پذیرفته شدند، از این میان در میان پذیرفته‌شدگان دو هنرمند خانم و ۱۵ هنرمند مرد حضور داشتند. اما در بخش دستیاران تعادل میان هنرمندان خانم و مرد برقرار شد. در مجموعه در این رویداد ۴۵ هنرمند حضور داشتند.

او افزود: پشتیبانی شرکت گل‌گهر از سمپوزیوم مجسمه‌سازی بی سابقه بود و در جریان برگزاری این رویداد با ابتکار احمد زیدآبادی برای نخستین بار کارگاه آموزش

فریدون نجفی معتقد است که جشنواره کودک و نوجوان تنها پایگاهی است که درباره سینمای کودک حرف می‌زند و امید سینمای کودکان و نوجوانان به حساب می‌آید. برگزاری این جشنواره باعث شد که حیات سینمای کودک ادامه دار باشد. **به گزارش امتیاز:** فریدون نجفی، کارگردان، درباره اهمیت برگزاری جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان گفت: جشنواره کودک و نوجوان تنها پایگاهی است که درباره سینمای کودک حرف می‌زند. جشنواره امید سینمای کودک و نوجوان است. در یک برهه‌ای سینمای کودک خاموش شده بود و تنها جشنواره کودک بود که با برگزاری‌اش این سینما را سرپا نگه‌داشت. از طرفی، جشنواره، با ایجاد رقابت بین فیلم‌سازان، برای آن‌ها انگیزه‌آور است. ایجاد انگیزه برای رقابت باعث می‌شود به مرور کیفیت کارها بالا برود.

او ادامه داد: بنیاد سینمایی فارابی سال‌هاست برای سینمای کودک تلاش می‌کند؛ اما کاش نهادهای دیگر مانند آموزش و پرورش، کانون پرورش فکری یا حوزه هنری، در زمینه سینما کودک با یکدیگر همکاری و حداقل سالی یک یا دو فیلم خوب و باکیفیت را تولید کنند. ما قصه‌های ایرانی زیادی داریم که جنبه

تبدیل شدن به انیمیشن یا فیلم را دارند. به طور کلی، ادبیات ایران، با ادبیات کودک و نوجوان شروع می‌شود؛ اما با امکاناتی که ما در ایران داریم نمی‌توانیم، آن‌طور که باید آن قصه‌ها را فانتزی بسازیم. این کارگردان با اشاره به اینکه داستان‌های ما دسته کمی از داستان‌های خارجی ندارند، در خصوص قهرمان‌سازی در فیلم‌های کودک بیان کرد: ما در قصه‌هایمان قهرمان داریم. اصولا قصه باید قهرمان پرور باشد؛ اما یک‌سری کدهای جهانی هست که به فیلم‌نامه بر می‌گردد. وقتی ما یک فیلمی را می‌سازیم نباید آن را به یک فرهنگ محدود کنیم. اگر هالیوود در ساخت فیلم‌های کودک موفق شده به این دلیل است که آن کدهای جهانی را در فیلم‌هایش ارائه می‌دهد. به همین خاطر سراسر دنیا با آن فیلم‌ها ارتباط برقرار می‌کنند. من معتقدم در این ادبیات وسیعی که داریم، اگر فیلم‌ها را براساس فرهنگ ایرانی اما با نگاهی جهانی بسازیم، می‌توانیم در سینمای کودک موفق شویم. کارگردان فیلم «اسکی‌بار» ضمن تأکید بر این‌که بچه‌های نسل جدید از هوش بالایی برخوردارند افزود: ذهن بچه‌های امروز از فیلم‌هایی که ما می‌سازیم خیلی جلوتر است. لذا فیلم‌سازان باید بدانند که برای چه کسی فیلم می‌سازند. این موضوع مسئولیت

فریدون نجفی:

برگزاری جشنواره بین‌المللی کودکان و نوجوانان، سینمای این حوزه را سرپا نگاه داشت

آن‌ها را بیشتر کرده است. بچه‌های امروز خیلی راحت پای هر فیلمی نمی‌نشینند. به همین دلیل ما باید فیلم‌هایی بسازیم که ذهن مخاطب کودک را ارتقا بدهد.

نجفی در پایان درباره شمار امسال جشنواره، «سینما، سرزمین خیال» گفت: شمار خیلی خوبی را انتخاب کردند. یکی از اهداف فیلم‌ها ساختن به‌ویژه در این حوزه، پرورش قوه تخیل است؛ لذا این شمار مناسبت خوبی با جشنواره دارد.

روایت فرهاد فخرالدینی از یک شاعر؛

برای «شهریار» موسیقی هیچ وقت مبتذل نشد

و نه همدم دارم امشب»

شهریار بیان احساس به وسیله موسیقی را از شعر موثرتر می‌داند و به مصداق آنجا که سخن باز می‌ماند موسیقی آغاز می‌گردد، می‌گوید: نیست در شعر من آن رقت و ایهام قدیم / دگر این قصه حوالت به زبان ساز است – گوش کن ترجمه راز و نیاز من و توست / لحن موسیقی گل ساز و اگر آواز است»

و در غزلی دیگر می‌گوید: «باز کن نغمه جان سوزی از آن ساز امشب / تا کنی مقده اشک از دل من باز امشب – ساز در دست تو سوز دل من می‌گوید / من هم ازدست تو دارم که چون ساز امشب – زیر هر پرده ساز تو هزاران راز است / بیم آن است که از پرده فتد راز امشب»

شهریار با بیشتر هنرمندان و موسیقیدانان زمان خود مثل اقبال سلطان، صبا، احمد عبادی، حسین تهرانی و دوستان دیگر معاشر و با صبا بیش از دیگران مانوس بود. شهریار در آن محافلی که هنرمندان جمع‌اند، ولی وقتی صبا در آن مجلس نیست، جای او را خالی می‌بیند و با یاد او می‌سراید: «شهریارا نه تو این بس همه با یاد صبا / هر که دل داشت در این شهر صبایی دارد» مرگ صبا اثری جانگذاز در روحیه لطیف و حساس و شاعر نازک طبع به جا می‌گذارد و می‌پندارد که دنیا به سر آمده است. او در قصیده‌ای که برای دوست خود سروده، چنین می‌گوید: «عمر دنیا به سر آمد که صبا میرد / و زه آن‌شکده عشق کجا می‌میرد – صبر کردم به همه غلغ عزیزان یا رب / این صبوری نتوانم که

یک فنبان جای داغ

حسبیا ابراهیمی بازیگر «لوتریا» شد

حسبیا ابراهیمی در فیلم سینمایی «لوتریا» به کارگردانی علی عطشانی که در مکزیک ساخته می‌شود، ایفای نقش می‌کند.

به گزارش امتیاز، حسبیا ابراهیمی بازیگر افغانی‌الاصل که در استرالیا زندگی می‌کند، برای ایفای نقش در فیلم سینمایی «لوتریا» به کارگردانی علی عطشانی و تهیه‌کنندگی میگوئل سالیناس انتخاب شد.

حسبیا ابراهیمی متولد ۲۱ دسامبر ۱۹۹۶ در افغانستان است که در سال ۱۳۹۲ با بازی در فیلم «چند مترمعجب عشق» وارد سینما و در همان ابتدای ورودش نامزد سی و دومین جشنواره فیلم فجر به عنوان بهترین بازیگر زن شد و در جشنواره‌هایی همچون اسکار، شیکاگو، داکا، فیلم گنت و... حضور یافت. پس از آن در فیلم‌های «پرنده پرنده نبود»، «لینا»، «زندگی ناتمام»، «حیب» و «حوا، مریم، عایشه» به ایفای نقش پرداخت که جایزه بهترین بازیگر زن را از فستیوال فیلم‌های آسیایی لس‌آنجلس برای این فیلم دریافت کرد. ابراهیمی همچنین در نمایش‌های «بابام تو کاغذا گم شد» و «ادب‌ها» و سریال‌های «شیرین»، «شهربانو»، «خط سوم» (فصل ۱ و ۲) و «رویا» (فصل ۱ و ۲) و همچنین مستندهای «زنان قابله»، «کودکان و جرایم»، «تغییر آب و هوا»، «موسیقی جهانی» و «قطعه عطف» بازی کرده است.

فیلمبرداری «لوتریا» به عنوان دومین فیلم علی عطشانی در هالیوود، دسامبر سال جاری (آذرماه) با حضور بازیگران و عوامل هالیوود و مکزیک در شهر مکزیکوسیتی آغاز خواهد شد.

میگوئل سالیناس تهیه‌کننده مکزیک «لوتریا» مدیر عامل کمپانی ۳D Nuke است و پیش از این تهیه‌کننده فیلم Memories/ Recuerdos «به انقلاب بپیوندید» بوده که فیلم «به انقلاب بپیوندید» به تهیه کنندگی او موفق به دریافت جایزه بهترین فیلم در بخش مسابقه La Jolla of the Mentions California شده است.

داستان این فیلم بر اساس یک داستان واقعی و حکایت کولبری جوان اهل کردستان ایران است که به کشور مکزیک رفته است.

در این فیلم تعدادی از بازیگران و عوامل ایرانی نیز حضور خواهند داشت و پیش از این آنتونیو مونرویی بازیگر مطرح سینمای مکزیک که در فیلم «پوکالیتئو» ساخته مل گیوسون نیز به ایفای نقش پرداخته بود، به‌عنوان بازیگر این فیلم معرفی شده است.

تعدادی از عوامل ایرانی «لوتریا» که تاکنون حضورشان در این فیلم قطعی شده عبارتند از:

تهیه‌کننده ایرانی: مهدی منیری، نویسنده فیلم‌نامه: محمودرضا ثانی، مجری طرح: مصطفی محمدخانی، پیمان مرادی و امیرمسعود خوشنویس، گروه کارگردانی: عبدالله صفاری و طراح هنری: سید علی اسماعیلی. این فیلم محصول کمپانی امریکن برایتلایت فیلم پروداکشنز در هالیوود است.

با «جوکر» ورق برگشت

روزهای آغازین سپتامبر سال ۲۰۱۹، آواره «جوکر» دوباره و دوباره بر سر زبان‌ها افتاد. پنجره‌های فضای وب از تبلیغات، نظرات و اخبار فیلمی به کارگردانی «تاد فیلپس» خبر می‌دادند: کارگردانی که پیش‌تر، فیلم‌های کم‌دی زیادی ساخته بود، و یک‌سال قبل هم بخشی از تهیه‌کنندگی فیلم «ستاره‌ای متولد شد» را برعهده داشت. به‌عقیده بسیاری از دوست‌داران سری فیلم‌های «جوکر»، بهترین و کامل‌ترین قسمت آن، «شوالیه تاریکی» محصول سال ۲۰۰۸ است. فیلمی که «کریستوفر نولان» آن را خلق کرد و «هیث لجر» در آن به‌غایت درخشید. «جوکر» ۲۰۱۹ بیش از مقوله «قدرت»، بر «چگونگی» و «رنج» تمرکز دارد. چیزی‌که تکه ترازوی این فیلم را مقابل تماشاگران و منتقدان سنگین می‌کرد، سرگذشت جوکر بود؛ این‌که چه طی چه فرایندی انسان جوکرِش ستم‌دیده، به قدرتی بی‌مثال بدل می‌شود؟

رژما درستکار، منتقد سینما درباره این فیلم می‌گوید: گزاره «سینما عمدتا بازتاب است، نه جریان‌ساز» می‌تواند مطلع خوبی برای این فیلم باشد. «جوکر» بازتاب شرایط زمانه خودش است، بدین معنا که ارزش‌های کلاسیک و سنتی که تا سالیان سال به جامعه تزریق می‌شد و مورد تأیید قرار می‌گرفت، باعث شد تا افراد به دو گروه «خوب‌ها» و «بدها» تفکیک شوند.

او در ادامه شرح می‌دهد: به‌طور کلی، در داستان‌های سریالی کمیک‌بوک‌ها، مثل جوکر، بتمن و... همیشه قسمت زیبای ماجرا، سر رسیدن ابرقهرمان‌ها و غلبه خیر بر شر بود، اما با ساخته شدن «جوکر» ۲۰۱۹ ورق برگشت و قصه شکل جدیدی به خود گرفت. این فیلم گرانیگاه «خوبی» و «بدی» را عوض کرد؛ طوری‌که نویسنده می‌خواست بگوید شخصیت‌هایی که در دسته‌بندی «خوب‌ها» قرار می‌گیرند، الزاما چندان هنر خوب نیستند، چراکه وقتی جوکر ظهور می‌کند، به‌جای آن‌که خود منشاء آسیب یا پلیدی باشد، بازتاب پلیدی‌ها می‌شود. مرد ساده‌ای که با اختلال واکنشی جسمانی دست‌وپنجه نرم می‌کند و به‌خاطر شغلش لباس دلقک‌ها را می‌پوشد، آن‌قدر تحت فشار و تحقیر اطرافیان قرار می‌گیرد و رنج‌های متعدفی را متحمل می‌شود که گرانیگاه خود را گم می‌کند و به نیروی شزی بدل می‌شود تا در مقابل نیرویی پلیدتر از خودش بایستد. و داستان تقابل خوب‌ها و بدها به جنگ میان بدها و بدترها تبدیل می‌شود.

درستکار می‌گوید: اگر قرار باشد از منظر یک جامعه آمریکایی این فیلم را تحلیل کنیم، بدین‌گونه می‌شود که بتمن و نیروهای خیر همان «موکرات‌ها» هستند که افرادی صلاح‌طلب و ظاهر‌الصلاح‌اند و جوکر و نیروهای شرّ «جمهوری‌خواهان» جنگ‌افروز و ناآرام‌اند که همواره درصدد آشوب به‌پا کردن هستند. حتی بعضی از منتقدان آمریکایی، شخصیت جوکر را به «دونالد ترامپ» نیز تشبیه کرده‌اند! اما نگاه افرادی که از این سوی جهان به جوکر می‌نگرند، معنای دیگری را تفصیر می‌کند.

این منتقد که در حوزه مستندسازی نیز فعالیت می‌کند، درباره عناصر فنی «جوکر» ۲۰۱۹ این‌طور بیان می‌کند: فیلم ساخت خیلی خوبی داشت. «واکین فینیکس» بازیگر خوبی است و شخصیت کاریزماتیکی دارد. در این فیلم هم بازی خوبی از خودش ارائه داد. بارها شده فینیکس حتی در فیلم‌ها عاشقانه هم نقش شخصیت‌ها را نمانده‌ا را ایفا می‌کند و در بازی، ایست، حالات چهره و رزستش دلهره را به مخاطب منتقل می‌کند.

ویژگی‌های این بازیگر در شخصیت جوکر تشدید شده است. درستکار می‌افزاید: به‌رغم تمام موفقیت‌ها، این فیلم چندان مناسب کشورهای جهان سوم نیست، چون بسیار بدون مذاقه و تحلیل، برآشفتن، آشوبیدن و به‌نوعی انقلاب کردن بدون هدایت‌گری، مرز و هسته اصلی را تبلیغ می‌کند. در جوکر ۲۰۱۹ جامعه به ضد خودش تبدیل می‌شود و به‌جای آن‌که برآورنده اصلاح و آرامش باشد، به فضایی مشوّش و ناامن تبدیل می‌شود که نتایج فرحناک و دلچسپی را به‌ندادن نمی‌آورد. برای حکومت مستقر منجر شد، اما در این فیلم امنیتی در کار نیست و بهانه پامال شدن حقوق، به حجم گسترده‌ای از خشونت و گسیختگی تبدیل می‌شود. البته این نکته حائز اهمیت است که جوکر به‌دلیل انتشار ویروس کرونا و شروع پاندمی، امکان اثربیش بودن عمومی را تا حد زیادی از دست داد. این منتقد درباره انطباق و اشتراکات میان محتوای فیلم «جوکر» و جامعه کنونی ایران، می‌دهد و به‌طور کلی فرایند «جوکر شدن» می‌گوید: از منظر بازتاب، باید موضوع را در سردمداران و مدیران جامعه جست‌وجو و تحلیل کرد؛ چراکه هر حرکت اشتباه آن‌ها منجر به از بین رفتن حقیقت می‌شود و به جامعه و مردم آسیب می‌زند. در این سطح، مرز میان حقیقت و امر غیرومم بسیار باریک است. یک مدیر سردمدار در جامعه می‌بایست به حقوق اولیه انسان‌ها توجه کند و نگذار اعتراضات برحق مردم به مرحله انفجار برسد، چراکه در آن‌صورت، انسانی که به‌ظلمانه مورد آزار قرار گرفت، از طریق مصونیتی که توسط توده‌ها پیدا می‌کند، خطرناک می‌شود.درستکار که پیش‌تر «روز برمی‌خیزد» را کارگردانی کرده است، درباره معنا و ارتباط نامدها در این فیلم می‌گوید: ترکمانا نعل را وارونه زن.

بخشی از اقبال «جوکر» به‌خاطر معکوس کردن نمادهاست. در سری‌های قبل با خشونت و عصبانیت اعتراضات شخصیت‌های فیلم نمایش داده می‌شد، و حالا با لب‌های خندان نقاشی‌شده‌ا خنده‌ای که تجلی درد و خشم است. جوکر می‌خواهد بفهماند که به خنده‌اش اعتباری نیست و نیروی خیر به قطب شارادت تبدیل شده است. او در پایان توضیح می‌دهد: «جوکر» بازتاب قدرت در جامعه است. در پایان فیلم، این شخصیت با نقابی خندان و باطنی خشمگین، همه را به «جوکر شدن» تشویق می‌کند. اما نکته این فیلم درست در جایی نقش می‌بندد که از دل کمیک‌بوک‌ها، شخصیتی تراشیده و ساخته شده است که مصائب و مشکلات جامعه او را وادار کرده تا چیزی باشد که قبلاً نبوده است.